

ת"פ 40305/05 - מדינת ישראל נגד עבדאללה עלאונה (עוצר) - לא בעניינו, זכי דואדה (עוצר) - בעצמו, ללא מטאוע (עוצר) - בעצמו, עיסא دقארנה (עוצר) - בעצמו

בית-משפט השלום בבאר-שבע

4 ביוני 2017

ת"פ 40305-05 מדינת ישראל נ' עלאונה (עוצר) ואח'

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

על-ידי בא-כוחו עו"ד ליבנת רחמים-בני

נגד

הנאשמים

1. עבדאללה עלאונה (עוצר) - לא בעניינו

2. זכי דואדה (עוצר) - בעצמו

על-ידי בא-כוחו עו"ד מסלמ אריאתה

3. ללא מטאוע (עוצר) - בעצמו

על-ידי בא-כוחו עו"ד חסן דבח

4. עיסא دقארנה (עוצר) - בעצמו

על-ידי בא-כוחו עו"ד מסלמ אריאתה

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת-דין

(נאשם 3)

על יסוד הודהת הנאשם, הנני מרשים אותו בכניסות לישראל שלא כדין, בהתאם להוראות סעיף 12(1) לחוק הכנסה לישראל.

ניתנה והודעה היום, י' בסיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גזר דין

(נאשם 3)

הנאשם הורשע על-פי הודהתו בכניסה לישראל שלא כדין, כאשר על-פי המתוואר זה נמצא ביום 15.5.17 בצדמת דירה מבלתי שיש ברשותו אישור שהיא או כניסה כדין.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערך המוגן של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת שוק העבודה. בעקביפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקואה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגעה בביטחוןם של הציבור ולו ברמה הפטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בرع"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מ"י** (9.12.14) (להלן: " אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלתי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו שעוזרים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפטנציאלי לטיסון בטחוני, בין היתר בכך שהוא פותח פתח לזריגת פעילות חבלנית עוינית (פח"ע) בתחום מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמדובר בטעות העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירות השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשנות ממחוז למוחוז. יש לבחון ולהתאים מעט לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראיי בתוך המתחם בין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שתאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההчמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15, בת"פ 65591-11-15 וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 63731-10-15, בעפ"ג 62917-10-15 ובუפ"ג 57021-10-15, פסקאות 14-13, לרבות ההחלטה המוצטטה שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפני, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתפר מאז ניתנו אוטם גז"ד אליהם הפנה בית-המשפט וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה כמעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלומות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקייעת מתחם העונש ההולם. לדעונו, גם כיום אנו עדים באופן תדייר לפיגועים שונים, המבצעים בתחום הIRON ומחוצה לו, אין לומר כי הארץ תשיקוט 40 שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בגין עבירות השב"ח יכולות לשינויו אף מאוחר לאזרע. בעניינו,

וכידועה שיפוטית, ישנו האזכור המכוונה "גיימבה" ופתחת רמאדין, שביהם אין מצויה גדר. נתן זה מביא לכך>Status quo בלחתי-חוקים רבים, אף كالו המתגוררים באזורי השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באופןם איזוריהם וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנسبות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר, כי זו נמצאת במדרג הנמוך. מדובר בכניסה יחידה ללא עבירות נלוות, כאשר הנאשם שהוא בכל הנלמוד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקש ליצאת חזרה לביתו.

מכל המקובל לעיל הנני לקבוע כי מתחת העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראי שינוי מימים מספר מאסר בפועל ועד שישה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם ולפואו תילקח בחשבון הودאותו שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חריטה. מדובר בנאים, שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין וריצו עונש מאסר בפועל. המדבר בתששב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, וזאת העדרה של מעטפת תומכת.

מנגד, לחובת הנאשם הרשעה קודמת אשר ניתנה אך ביום 17.1.16 בגין כניסה לישראל שלא כדין והחזקת סם שלא לצורך עצמית. בא-כוח הנאשם עתר מabit-המשפט להורות על הארכתו של המאסר המותנה וזאת בין היתר נוכח מצבו הרפואי של הנאשם, מצבו הרפואי של אביו, העובדה כי מטרת כניסה הקונקרטיבית הייתה קבלת טיפול רפואי ומצבו הכלכלי הקשה שלו ושל בני משפחתו.

לאחר שנדרשתי לטיעוני ההגנה לא מצאתי כי יש בהם כדי להצדיק הארכתו של המאסר המותנה. הלכה למעשה עיון בගזר-הדין שנitin בעניינו על-ידי כב' השופט ארידמן מלמד כי כל אותן טיעוני שנטענו ביום בפניו נטענו גם במסגרת הרשותו מלפני חודשים מס'ר. בית-המשפט הילך לקרותו של הנאשם והשיט עליו עונש יחסית מתון. דברים שנאמרו באותו גזר דין נכוונים גם כיום, והדברים אמרו בדבר הצורך בהמצאתן של עדויות רפואיות מתאימות. לנימוקים אלו יש להוסיף הערות מס'ר:

ראשית, גם אם כניסה של הנאשם הייתה לצרכים רפואיים (ולא ברור כיצד ביקש לקבל את אותו טיפול רפואי בהיותו שווה בלתי-חוקי) הרי שיש דרך להסדיר זאת, ולא אחת ניתנים אישורים קבועים בזמן לצורך בדיקה רפואית צו או אחרת. עוד ביחס לכך - כפי הנראה מצבו של הנאשם אינו מנע מעבוד שכך אליבא דידו כניסה הייתה לצורכי פרנסתה.

יתר על כן, קביעתו של המתهم בהחלט אלהרוש לקרה בחשבון כי מצוקה כלכלית הוא זו שמביאה את אותם שווים בלתי-חוקי לגנוב את הגבול, ומשכך עניינו אינו שונה מעניינים של שווים בלתי-חוקים אחרים.

מקום בו בית-המשפט לא מוצא להאריך את המאסר המותנה הרי שיש לקחת בחשבון שלחוות הנאשם הרשעה מן העת האחרונה שאליה נלוותה עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, דבר המצדיק מתן משקל לשיקולי הרעתה היחיד.

סוף דבר, מכל המקובל לעיל הנני לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודשים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 15.5.17;
- ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן חודשים מת"פ 24889-01-17 כך שחודש ממנו יהיה במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל והיתרה בחופף. סך-הכול יהיה על הנאשם לרצות שלושה חודשים יומיים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו;
- ב. שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא עברו עברות לפי חוק הכניסה לישראל;
- ג. 500 ₪ קנס או חמישה ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 20.6.17.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחויז.

ניתן והודיע היום, י' בסיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

הכרעת-דין

(בעניינים של הנאים 2 ו-4)

על יסוד הودאת הנאים 2 ו-4 הנני מרשים כל אחד מהם בכניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודיע היום, י' בסיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גזר דין

עמוד 4

(נאשימים 2 ו-4)

הנאשימים הורשו על-פי הודהתם בכניסה לישראל שלא כדין, כאשר על-פי המתוар אלו נמצאו ביום 15.5.17 בצדמת דבריה מבלתי שיש ברשותם אישור שהייה או כניסה כדין.

במעשיהם האמורים לעיל הגיעו הנאשימים בערך המוגן של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בנסיבות של הנאשימים לישראל, שלא תחת עינם הפקחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחוןנו של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבוריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בرع"פ 3677/13
מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: " אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלתי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשעה מצד אלו ששוויים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאלי לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהוא פותחת פתח לדילגית פעילות חבלנית עינית (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושבה.

בענין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמדובר בטעוני עשי להשפייע על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירות השב"ח נגזרת מה מצב הבטחוני. היא עשויה להשנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הרואין בתוך המתחם בין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שתאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ונסיבות בטחוני נתון.

על ההכרעה המתבקשת נוכח המצביע הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15, בת"פ 65591-11-15 וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 57021-10-15, פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוetta שם. נימוקים אלו יפים גם לענינו של הנאשם שבפניו, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצביע הביטחוני השתפר מאז ניתנו אוטם גזרי-דין שאליו הפנה בית-המשפט וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה כמעט במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדעובנו, גם כיוון אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבצעים בתחום הIRON ומחוצה לו, אין לומר כי הארץ תשקוט 40 שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בענין אלהרוש, העיטה בנוגע לעבירות השב"ח יכול ותשנה אף אפשרות לאזרור. בענינו, וכיידעה שיפוטית, ישנו האזרור המכונה "ג'ימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך>Status quo בלתי חוקיים רבים, אף ככלו המתגוררים באזורי השומרון, מדרימים, חוותם את הIRON באותו אזורים וממשיכים דרכם אל

טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנسبות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר, כי זו נמצאת במדרג הנמוך. מדובר בכניסה יחידה ללא עבירות נלוות, כאשר הנאים שהו בכל הנלמוד תקופה קצרה בשטח המדינה, וביקשו ליצאת חזרה לביתם.

מכל המקובל לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאים מן הראו שינו מימים מספר מאסר בפועל ועד שישה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשם של הנאים ולקולא תיליך בחשבון הודהתם שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאים שמצוקה כלכלית הביאה אותם לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין וריצו עונש מאסר בפועל. מדובר בתושבי השטחים אשר מעצרם ומאסרם קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נכון העדרה של מעתפת תומכת.

מנגד אין זו הסתברותם הראשונה של הנאים בעבירות דומות. לנאים 2 שלוש הרשעות קודמות, שלושתן בגין כניסה לישראל שלא כדין, כאשר הרשות האחמורה היא אף מחודש דצמבר 2016. צא ולמד כי זו הפעם הרביעית שבה הנאם עומד לדין בגין ביצוע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

אשר לנאים 4, לחובתו הרשעה מחודש דצמבר 2015 שבגינה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן חודשים שניים שהנו בר-הפעלה. בסופם של דברים העונש שייגור על הנאים לאחר הפעלתם של המאסרם המותנים יהיה זהה לזה של לנאים 2 מאסר מותנה קצר יותר, אולם מנגד לחובתו הרשעות רבות יותר.

סוף דבר, מכל המקובל לעיל הנני לגזור על הנאם 2 את העונשים הבאים:

א. חודשים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 15.5.17;

ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן חודשים מת"פ 16-12-26458 במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל. סך-הכול יהיה על הנאם לרבות שלושה חודשים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 15.5.17;

ב. שלושה חודשים מאסר על תנאי במשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל;

ג. 700 PEN כניסה או שבעה ימי מאסר תמורה. הכנס ישולם עד ליום 20.6.17.

סוף דבר, מכל המקובל לעיל הנני לגזור על הנאם 4 את העונשים הבאים:

.א. חודש ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 15.5.17;

.ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בגין חודשים מת"פ 15-12-60704 במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל. סך-הकול יהיה על הנאשם לרצות שלושה חודשים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 15.5.17;

.ב. שלושה חודשים מאסר על תנאי ממשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא עבר עירות לפי חוק הכנסת לישראל;

.ג. 400 נק קנס או ארבעה ימי מאסר תMOREתו. הקנס ישולם עד ליום 20.6.17.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המוחזק.

ניתן והודיע היום, י' בסיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט